

1 januari 2010

What would you do if anything is possible?

Deze vraag werd gesteld door Mirjam de Jong, fotografe, aan zo'n een en veertig Palestijnse jongeren, waarvan zeventien antwoorden uitgebeeld in foto's in de grote kerk te Gouda te zien waren.

Naast de prachtige gebrandschilderde ramen, op zich al de moeite waard, hing deze bijzondere foto- expositie in een bescheiden hoekje van deze enorme kerk.

'Wat zou je doen als alles mogelijk was'?

Wat een vraag aan jongeren, vrouwen en mannen, die leven in bezet gebied en eigenlijk geen kant uit kunnen.

De antwoorden geven met zwart wit beelden hun diepste wensen weer en bij iedere foto voel je de ondertoon van hoop en verwachting, tegen alle duistere toekomstverwachtingen in.

Is dat misschien wel het sterke, het ontroerende wat je te zien krijgt en aan ons wordt voorgehouden?

Ik laat drie beelden aan u zien.

Een foto waarop Nour, 18 jaar een klein lichtje met twee handen koestert.

Vóór hem een touw, een keten die opengeboken is?

Hij zegt: "Ik wil uitbreken"!

"In een omgeving opgesloten aan alle kanten, is het moeilijk om na te denken over de toekomst of er zelfs maar iets bij voor te stellen. Ik wil uitbreken en leven in waardigheid. Dit is alles waar ik op dit moment aan denken kan. Ik wil leven zoals iedere jonge man. Liefde is het kleine lichtje dat mij helpt om door de gaan."

Meer niet!

De tweede foto laat Manar zien, 24 jaar, een jonge vrouw die naast het bedje van een baby zit, voorzichtig zijn handje vast houdt en met een liefdevolle blik haar volledige aandacht aan het kind wijdt.

Een slabje hangt op een van de spijlen van het bed.

Er staat: "Zorgzame zorg"

Manar zegt: *"De ziekenhuizen hebben behoefte aan goede medische zorg. Daarnaast is warmte en persoonlijke aandacht voor de patiënten essentieel. Mijn wens is deze toewijding meer tot leven te brengen."*

Meer niet!

Op mijn laatste gekozen foto zie je een plein met geparkeerde auto's met daarachter winkels, huizen en flats.

Op het plein lopen mensen, mannen, groot en klein afgebeeld, die alle kanten uitlopen.

"Samen lopen" is het opschrift en waarbij Elias, 23 jaar, zegt:

"God heeft alle mensen een plek op deze aarde gegeven.

Als ik denk aan mijn toekomstvisie, dan zie ik een straat. Deze straat is gevuld met mensen uit verschillende landen die daar samen wandelen. Wij zijn in staat om samen in harmonie te gaan in alle richtingen die wij kiezen."

Meer niet!

Misschien voor u en mij een opdracht om aan die straat te werken. Samen kunnen wandelen, elkaar te groeten, elkaar met aandacht en liefde te benaderen, in een land waar vrij rondlopen bijna onmogelijk is.

In die verwachting en met nieuwe inzet hopen wij elkaar te ontmoeten in dit nieuwe jaar!

Vrede en alle goeds in 2010

Marijke Egélie-Smulders